

[POCHYBOWAĆ (5) vb impf

Pierwsze o jasne, drugie prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

praes 1 sg pochybuję (1) [zapis: -e]. ◇ 3 sg pochybuje (1). ◇ 1 pl pochybij(e)my (1). ◇ [praet 1 pl m pers pochybowali(s)my.] ◇ part praes act pochybując (2).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Wątpić, nie mieć pewności (4) :

*Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: w tym (1); iż, że (3), [aby]] (3): [Kupiec mówi:] Iłcze nicz niepochybuie Iż tak yeft *RejKup* 17v; nyepochybuyemy iż yeden yeft bog/ y yeden Kryftus pan/ ktoregołmy wyználi *KromRozm III* O2v; PRzeto my mocą vchwały tego ziązdu [...] widząc wżytkich iednołtáyné fercá y głófy/ nic w tym niepochybuiąc/ że *vox populi, vox Del est* [...] *SarnStat* 18; [Iż już na koniec pochybowaliłmy, aby co dobrego od nas zacząć się miało *AktaSynod I* 91].*

*Szereg: »nie wątpić i nie pochybować« (1): tedy profto nic niewątpiác y nic niepochybuiąc/ wyznawamy ono co mowił Apołtoł/ Iż [...] *KuczKat* 400.*

2. Nie zdarzać się [komu, ze zdaniem podmiotowym] (1) : A ktemu że fie też trafiło we wtorek dzień Bożego narodzenia/ gdzie rzadko nam pochybuie aby iaki tego roku przimorek niebył. *LudWieś* A4v.

3. [Zbaczać; przen: Iuż tám wżytko [zgodnie ze szlachecką powinnością] po łznurze/ nic nie pochybuiąc/ Muśi idź/ lecz k cnoćie się á łławie łtołuiąc. *Cresc* 1571 ktv.]

Synonimy: 1. wahać się, wątpić.

Formacje współrdzenne cf CHYBIĆ.

Cf [POCHYBOWANIE], [POCHYBUJĄCY]